

HARAVOINTI:

Nurmikolta haravoidaan keväällä paksuimmat lehtikerrokset, poistetaan kevyesti kuollutta nurmiheinää ja sammalta. Näin parannetaan nurmen hapen ja valon saantia. Samalla voi nurmikkoa ilmastaa. Välttämätöntä haravointi ei ole keväällä.

Nurmikon hoito aloitetaan kuitenkin vasta sitten, kun kasvualusta on kokonaan sulanut ja kuiva, niin että se kestää kävelyä tiivistymättä.

LEIKKAUS:

Nurmi tulisi leikata poutasäällä, alkukesällä useammin kasvun ollessa voimakkaimmillaan. Nurmikko leikataan pääsääntöisesti kerran viikossa. Nurmikosta leikataan kerralla 3–5 senttiä, n. kolmasosa sen korkeudesta.

Nurmi leikataan vielä kerran syksyllä kun kasvu on lakannut (ei kovin lyhyeksi).

LANNOITUS:

Lannoitustarve riippuu nurmikon leikkaustiheydestä. Jos nurmikkoa leikataan säännöllisesti ja leikkuujäte on lyhyttä voidaan se jättää nurmikolle. Näin siitä palautuu ravinteita nurmikon käyttöön ja kertalannoitus keväällä riittää nurmelle (2 l / 10 m²). Jos leikkuujäte kerätään nurmelta pois, annetaan kesällä lisälannoitusta (0,5 l / 10 m²). Sammal ei pysty kilpailemaan lannoitetun elinvoimaisen nurmiheinän kanssa.

Kalkitus on tärkein nurmen perustusvaiheessa, myöhemmin n.3 vuoden välein. Kalkitustarve vaihtelee maaperän happamuuden mukaan. Kalkin voi levittää lumen päälle, jolloin se imeytyy heti kosteaan maahan (nopeuttaa myös lumen sulamista). Jos käytät lannoitetta, joka sisältää kalkkia, erillistä kalkitusta ei tarvita.

Kevätlannoituksen ei ole suositeltavaa tehdä samaan aikaan, vaan antaa ensin toisen maanparannusaineen imeytyä ja levittää sitten toista.

Syyslannoitus tehdään elokuun puolivälin jälkeen ennen syyskuun loppua. Lannoituksen tarkoituksena on parantaa nurmikon talvehtimistä ja jouduttaa kasvuunlähtöä keväällä.

PAIKKAUS:

Talven jälkeen vihertymättä jääneet kohdat nurmikossa paikataan keväällä. Paikattavista kohdista rikotaan maan pinta ja levitetään parin sentin kerros multaa. Siemeniä kylvetään vähemmän kuin perustamisvaiheessa ja ne sekoitetaan kevyesti pintamultaa haravalla. Multa tiivistetään ja kylvöstä kastellaan kunnes siemenet ovat itäneet. Kylvö on parasta tehdä ennen kesäkuun puoliväliä.

SAMMALOITUMINEN:

Liian tiivis kasvualusta on mekaaninen este juurten kasvulle ja huonontaa kasvualustan veden läpäisykykyä sekä ilmanvaihtoa. Hapenpuutteesta johtuu esim. sammaloituminen. Myös pitkän leikkuujätteen jättäminen nurmelle tukahduttaa nurmikkoa.

Tiivistyneen nurmikon kasvua voidaan elvyttää katteella. Nurmi leikataan lyhyeksi ja haravoidaan leikkuujäte, kuollut nurmiheinä ym. sitä tiivistävä aines tai se ilmastetaan pystyleikkurilla (myös tällöin leikkuujäte poistetaan tarkasti).

Tämän jälkeen nurmelle levitetään nurmilannoite ja parin sentin hiekkamultakate. Katteen alla maan pieneliötoiminta vilkastuu ja maan ilmanvaihto paranee. Samalla voidaan tehdä myös paikkauskylvöä.

KASTELU:

Hyvässä kasvussa olevaa, vanhaa nurmea kastellaan vain tarvittaessa kasvukauden aikana. Juurikylvetty nurmi on pidettävä tasaisen kosteana, jotta itäminen ja juurtuminen onnistuu. Kastelukertaan käytetään runsas määrä vettä, niin että vesi imeytyy koko kasvualustaan. Jos kastellaan usein ja vähän, juuristo jää pintaan ja kuivuu herkästi!